

udeleženci na glavni obravnavi spoštujejo ta pravila, sicer je izvajanje oziroma delovanje sodne oblasti onemogočeno. Nepredstavljiva je namreč situacija, ko bi bilo dopustno, da kdorkoli in kadarkoli lahko v razpravni dvorani reče karkoli. V takšni situaciji bi se funkcija javnosti sojenja sprevrgla v svoje nasprotje in bi bilo sojenje onemogočeno.

25. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da je glede na okoliščine, v katerih je obdolženi sporno besedo izrekel, jasno, da namen besede „prasica“, ki jo je obdolženi izrekel sodnici Špeli Koleta v času trajanja naroka, ko je skladno z določili ZKP imela namen pojasniti razloge za svojo odločitev o ponovni odreditvi pripora Milku Noviču v kazenski zadevi IV K 53384/2014, ni bil prispevek k razpravi o vprašanih javnega pomena, saj v trenutku, ko je besedo izrekel, ni potekala javna razprava o sojenju Milku Noviču, ampak se je funkcija sojenja neposredno izvajala. V navedenih konkretnih okoliščinah torej ni šlo za javno razpravo, ki bi bila namenjena ocenjevanju, komentiranju, kritiki sojenja v zadevi zoper Milka Noviča, ali za uveljavljanje upravičenih interesov. Obdolženi in tudi ostala javnost, ki je bila navzoča na naroku za razglasitev sodbe, so bili že ob začetku naroka izrecno opozorjeni, da ne smejo motiti reda, da se morajo dostojno obnašati in se morajo vzdržati vsakršnih neprimernih ravnanj ter ne smejo ovirati dela sodišča (kar izhaja iz zapisnika o razglasitvi sodbe na list. št. 7-9 in izpovedb prič Špele Koleta in Majde Metličar), kar so bili opozorjeni tudi na predhodnih narokih glavne obravnave, kakor izhaja iz izpovedbe priče Špele Koleta, ki je tudi povedala, da je obdolženega Kovačiča že enkrat pred tem napotila iz razpravne dvorane, ker ni upošteval navodil glede reda v razpravni dvorani. Na podlagi vsega navedenega sodišče zaključuje, da beseda „prasica“, ki jo je izrekel obdolženi Kovačič sodnici Špeli Koleta, ni pomenila prispevka k javni razpravi, ki bi bilo namenjeno ocenjevanju, kritiki in komentiranju sojenja, ampak je pomenila napad na osebnost oškodovanke, njeno grobo diskreditacijo.
26. Upoštevajoč vse zgoraj navedeno in pojasnjene kriterije presoje ter glede na opisane okoliščine, v katerih je obdolženi oškodovanki rekel „prasica“, torej med samim zasedanjem sodišča, v času, ki je bil namenjen obrazložitvi razlogov za odreditev pripora, takšno ravnanje obdolženega predstavlja prekoračitev meje varstva pravice do svobodnega izražanja in nesorazmeren poseg v osebnostne pravice oškodovanke in je zato zaradi varstva pravice oškodovanke do časti in dobrega imena nujno omejiti obdolženčevo pravico do svobode izražanja. Poleg tega je v teh konkretnih okoliščinah nujno, da se omeji obdolženčevo pravico do svobode izražanja tudi zaradi potrebe po varovanju avtoritete in nepristranskosti sodišča (drugi odstavek 10. člena EKČP), saj bi prevladanje pravice do svobodnega izražanja v primerih, ko se ta pravica izvršuje med samim sojenjem (zasedanjem sodišča), s strani oseb, ki niso udeleženci postopka, ampak so na sojenju prisotni kot javnost, privedla do situacije, ko bi bila izvedba sojenja ogrožena, saj bi bili porušeni osnovni postulati procesnih pravil v pravni državi,